

Etätyöpäiväkirja, osa 1. – 18.3.2020.

Yläkoulun äidinkielen opettaja Riikka Vaitniemi

Kone aukesi klo 7.40, ja selasin huoltajilta, oppilailta ja kollegoilta tulleet viestit. Onneksi etäopiskelurutiineja on ehtinyt kehittyä jo pari päivää ennen tätä totaalista sulkua. Kaaos tuntuu jo jotenkin selätettävältä. Ehdotin opehuoneen WA-ryhmässä yhteistä opehuoneen Teams-kokousaamukahvihetkeä tuleville aamuille ennen tuntien alkamista. Seinät kaatuvat päälle, jos sosiaaliset suhteet katkeavat täysin ja puurtaminen muuttuu yksinäiseksi.

Pojat (11 v. Ja 13 v.) tekevät itsenäisesti (!) aikataulussa (!!) hommiaan huoneissaan hiljaa (!!!), mitä nyt välillä vastailevat ilmeisesti opettajan kysymyksiin. Kuopus 5 v. raivoaa ("Ei taltte lagee!" eli "Ei tartte ragee!"), koska ei saa katsoa videoita ja pelata iPadilla kellon ympäri. Onneksi naapuritalossa on leikkiseuraa ulkoiluun. Taitavat silti kaikki suositeltavat ruutuajat paukkua tulevina viikkoina. Yllättävän hyvin sain kuitenkin keskittytyä työntekoon.

Olen istunut lähes tauotta koneen ääressä klo 8-15. WA laulaa ja verkko tökkii. Ollaan kyllä löydetty oppilaiden kanssa hienoja ominaisuuksia ja käytänteitä Teamsista. Verkkokokouksia ei ollut lainkaan tänään, koska pelkäsin kuormittavani verkkoa turhaan. Hyvin selvittiin viesteinkin. Pommittelin Whatsappissa niitä, joita ei Teamsissa näkynyt ja viestittelin myös huoltajien ja kollegoiden kanssa, kun selvittelin poissaolevien oppilaiden mysteeriä. Kaikki saatiin linjoille!

Tuntien suunnittelu ja kontrollointi vie tuplasti aikaa siihen nähden mitä normaalisti. Nyt pitäisi vielä illalla katsoa pari dokumenttia ja tehdä niistä kyselykaavakkeet seuraavia tunteja varten. Suunnittelin kyllä myös jotain toiminnallisempaa tehtävää ensi viikolle, sillä hulluksihan tässä koneen ääressä tulee oppilaskin. Lapsista keskimmäinenkin halusi jo romaanin luettavaksi, koska on tylsää. Jotain hyvää siis tässäkin!